

بسم الله الرحمن الرحيم

(Hizb-ut Tahrir Emiri Celil Âlim Ata İbn Halil Ebu Raşta Tarafından Facebook Sayfası
Takipçilerinin “Fıkhi” Sorularına Verilen Cevaplar Silsilesi)

Soru-Cevap

Davranış Bozuklukları Müslümanı İslam Akidesinden Çıkarmaz

Abdulcelil Zeyn’e

Soru:

Esselamu Aleykum ve Rahmetullah ve Berekâtuh.

Allah sizi mübarek kılsın, size zafer versin ve sizi hayırla mükafatlandırsın Celil Şeyhimiz.

Kerim Şeyhimiz;

İslam Şahsiyeti’nin birinci cildinde, Müslümanların akideye aykırı olan amellerde bulunabileceğini ancak bunun onları akideden çıkarmayacağı geçmekte ve Müslümanın bazen ihmalkârlık gösterip mefhumlarını akidesi ile bağlamada gaflete düşebileceğini veya bu mefhumların akidesi ile çeliştiğini bilemeyebileceğini ya da şeytanın ona baskın gelebileceğini ve böylece amellerinden bazılarında bu akideye karşı katılaşabileceğini açıklamaktadır...

İslam akidesine aykırı olan bir iş yapıldığı halde nasıl Müslüman olarak kalınabiliyor?

Şayet bir Müslüman, Müslüman kardeşini tekfir ederse, bu şekilde bu söz ikisinden birine dönmüş olmuyor mu ki burada küfür telaffuz edilmiştir?

Ben, amellerin sözleri ve eylemleri içerdiğini ve şayet bir Müslüman puta secde ederse bu şekilde onun kâfir olduğunu biliyorum.

Sizden akideye aykırı olan amelleri ve bir Müslümanın bunları yapmasına rağmen nasıl Müslüman olarak kalmaya devam ettiğini açıklamanızı rica ediyorum?

Bu, Allah’ın indirdiklerinden başkasıyla olan yönetimi, kâfir Laikliği ve bunun dışındakileri de kapsar mı??

Allah sizi hayırla mükafatlandırsın.

Cevap:

Ve Aleykumselam ve Rahmetullahi ve Berekâtuh.

Birincisi: Sorunuz; İslam Şahsiyeti Kitabı’nın birinci cildinde “davranış bozuklukları” bölümünde geçenler ile ve şu söz gibi, “Müslümanların birçoğunda **İslami akidelerine aykırı olan amellerin ortaya çıktığı görülmektedir**” ve şu söz gibi, “...Zira insan bazen ihmalkârlık gösterip mefhumlarını akidesi ile bağlamada gaflete düşebilir. Veya bu mefhumların akidesiyle veya İslami bir şahsiyet oluşuyla çeliştiğini bilmeyebilir. Veya şeytan onun kalbine baskın gelebilir, **amellerinden bazılarında bu akideye karşı katılaşabilir ve böylece bu akideye aykırı olan amelleri yapabilir**” şeklinde orada geçen ve benzeri ifadelerden kastedilenler hakkındadır. **Bunlardan kastedilen, sorunuzda geçtiği gibi sahibini İslam akidesinden çıkaran ameller yapması hakkında değildir. Bilakis kastedilen, İslam akidesinin şerî hükümlerde geçenlerden kendisine farz kıldığı şeylere aykırı haram olan amelleri ve günahları işlemesi ve bunlara muhalefet etmemesidir.** Nitekim bunun tefsiri, söz konusu konu hakkındaki birçok yerde geçmektedir. Örneğin şöyle geçmekte:

• “Gerçekte ise, Müslüman’da davranış bozukluklarının varlığı onu İslami bir şahsiyet olmaktan çıkarmaz. Zira insan bazen ihmalkârlık gösterip mefhumlarını akidesi ile bağlamada gaflete düşebilir. Veya bu mefhumların akidesiyle veya İslami bir şahsiyet oluşuyla çeliştiğini bilmeyebilir. Veya şeytan onun kalbine baskın gelebilir, **amellerinden bazılarında bu akideye karşı katılaşılabılır ve böylece bu akideye aykırı olan amelleri yapabilir. Veya dinine bağlı Müslüman’ın sıfatlarıyla çelişen ya da Allah’ın emir ve yasaklarına zıt olan ameller yapabilir.** Ancak bu amellerin hepsini veya bir kısmını yapmakla birlikte aynı zamanda düşünme ve meyilleri için hala bu akideyi benimsemeye ve esas olarak almaya devam etmektedir. **Bu nedenle böylesi bir durumda kişinin İslam’dan çıktığını veya İslam dışı şahsiyete sahip olduğunu söylemek doğru olmaz. Çünkü o, her ne kadar bazı amellerinde asi olsa da kalbinden İslam akidesini benimsemeye devam ettiği sürece Müslümandır.**”

• “... Bunun için **Müslüman’ın amellerinden bazılarında Allah’ın emir ve yasaklarına muhalefet ederek asi olması yadırganmamalıdır.** Zira kişi vakıanın, davranışı akideye bağlamakla çeliştiğini görebilir. Bazen insan, çıkarı olduğu hayaline kapılarak bir fiili işler, sonra pişman olur, yapmış olduğu şeyin hata olduğunu anlar ve Allah’a döner. **Dolayısıyla Allah’ın emir ve yasaklarına yönelik bu muhalefetten dolayı, ondaki akidenin yokluğu ile itham edilmez. Bilakis sadece akideyle ilgili sınırlı kaldığı bu amelden dolayı itham edilir.** Bu nedenle asi veya fâsık olan kimse mürted sayılmaz. Sadece isyan ettiği amelinden dolayı asi Müslüman sayılır ve yalnızca ondan dolayı cezalandırılır. **İslâm akidesine inandığı sürece Müslüman olarak kalır.**” Şahsiyetin şerhi bitti.

• **Bu şerhten de açığa çıkmaktadır ki, haram olan ve şeriata aykırı amelleri işlemenin bir Müslümanı İslam akidesinden çıkarmayacağı kastedilmektedir. Tıpkı içki içmesi veya hırsızlık yapması veya haram olan avret yerine bakması ya da benzerlerini yapması gibi... Bu masiyetlerden dolayı isyan eden biri fâsık olur ve İslam akidesine iman ettiği sürece kâfir olmaz.**

İkincisi: Putlara secde etmek veya Yahudilerin ya da Hristiyanların namazını kılmak kabilinden olan amellerin yapılmasına gelince; **bu, sadece akideye muhalefet etmek ve ondan uzaklaşmak değil, dahası bunun da ötesinde İslam akidesinden ve İslam’ın tamamından çıkmaktır... Her kim bu tür amelleri yaparsa, dininden irtidat etmiş olur.** Bunu daha önce, **30/04/2017** tarihinde küfürden kaçınmak ve İslam üzere ölmek hakkında Facebook’da yayınlanan soru-cevapta detaylı olarak açıklamıştık. (<http://archive.hizb-ut-tahrir.info/arabic/index.php/HTAmeer/QAsingle/3797/>)

Üçüncüsü: Allah’ın indirdiklerinden başkasıyla olan yönetime gelince; Bunu, daha önceki birçok cevaplarda detaylı olarak açıklamıştık. Özet olarak, küfür hükümleriyle yönetmek, amellerden bir ameldir. Şayet bu amel, sahibinin akidesinden kaynaklanıyorsa, yani sahibinin İslam’a inanmadığına ve İslam’ın hükümlerinin elverişli olmadığı inancından dolayı küfürle yönetmesine delalet ediyorsa, bu ameli işleyen kâfir olur. Ama her kim küfürle yönetmesine rağmen ancak İslam’ın sahih olduğunu ve onunla yönetilmesi gerektiğini ikrar ediyorsa, bu durumda bu ameli yapan kişi kâfir değil ya zalim ya da fâsık olur...Buna ise, Allah’ın indirdiklerinden başkasıyla hükmedilmesi hakkında Maide suresinde geçen üç ayet işaret etmektedir. Zira bu ayetlerden birisi, Allah’ın indirdiklerinden başkasıyla hükmeden kişiyi kafir olarak nitelendirirken ikincisinde fâsık ve üçüncüsünde de zalim olarak nitelendirmektedir... Allah Subhanehu şöyle buyurmuştur: **وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ** “Her kim Allah’ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar kâfirlerin ta kendileridir.” [Maide-44] **وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ** “Her kim Allah’ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar zalimlerin ta kendileridir.” [Maide-45]... **وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ** “Her kim Allah’ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar fâsıkların ta kendileridir.” [Maide-47] Dolayısıyla Allah’ın indirdiklerinden başkasıyla yöneten yöneticinin vakıasını bilmek, ona dair hükmün sıhhati açısından zaruridir.

Bundan dolayı dikkat edilmesi gereken hususlardan biri de insanları kolay bir şekilde tekfir etmenin caiz olmadığıdır. Zira her kim Müslüman olan ebeveynden doğarsa, o kişi Müslümandır. Dolayısıyla onun kâfir olduğuna dair hüküm verilebilmesi için, onun kafir

olduğuyula ilgili kesin bir delilin olması gerekir. Hatta delillerin %90'ı kafir olduğuna ve delillerin %10'unu da Müslüman olduğuna delalet etse bile onun kafir olduğuna hükmedilmez. Ancak amelleri izlenir ve fâsık veya asi ya da zalim biri olması itibariyle şeriata aykırı olan bu amellerinden dolayı yargılanır. Ancak kafir olduğuna dair kesin bir delil olmadığı sürece, onun kâfir olduğuna hükmedilmez. Zira tekfir etme konusu, can kayıplarına ve ridde hükümlerinin uygulanmasına yol açacağı gibi kafir olduğuna dair kesin bir delil olmadığına, birtakım trajedilere ve cürümlere de yol açabilir.

Bu, önemli bir konudur ve buna delalet eden şerî deliller vardır ki bunlardan bazıları şunlardır:

1- Ey iman edenler! الدِّينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتُ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ 1- **Ey iman edenler! الدِّينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتُ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ** Allah yolunda savaşa çıktığınız zaman iyi anlayıp dinleyin. Size selam verene, dünya hayatının geçici menfaatine göz dikerek "Sen mümin değilsin" demeyin. Çünkü Allah'ın nezdinde sayısız ganimetler vardır. Önceden siz de böyle iken Allah size lütfetti; o halde iyi anlayıp dinleyin. Şüphesiz Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır." [Nisa-94] Bu ayetin nüzul sebepleri hakkında hadisler gelmiştir ki bunlardan biri de şudur:

Ahmed Müsned'inde Ebi Zıbyân'dan şöyle dediğini rivayet etmiştir: Usame İbn Zeyd'in şöyle rivayet ettiğini işittim: **بَعَثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الْحُرَقَةِ مِنْ جُهَيْنَةَ، قَالَ: فَصَبَحْنَاهُمْ فَقَاتَلْنَاهُمْ، فَكَانَ مِنْهُمْ رَجُلٌ إِذَا أَقْبَلَ الْقَوْمَ كَانَ مِنْ أَشَدِّهِمْ عَلَيْنَا، وَإِذَا أَدْبَرُوا كَانَ حَامِيَتَهُمْ، قَالَ: فَغَشِيَتْهُ أَنَا وَرَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ، قَالَ: فَلَمَّا غَشِيْنَاهُ، قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَكَفَّ عَنْهُ الْأَنْصَارِيُّ وَقَتَلْتُهُ، فَبَلَغَ ذَلِكَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: "يَا أُسَامَةُ، أَقَتَلْتَهُ بَعْدَمَا قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؟" قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّمَا كَانَ مُتَعَوِّذًا مِنَ الْقَتْلِ. فَكَرَّرَهَا عَلَيَّ حَتَّى تَمَنَيْتُ أَنِّي لَمْ أَكُنْ أَسْلَمْتُ إِلَّا يَوْمَئِذٍ "Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem bizi Cüheyne kabilesine ait Huraka (mevkiindeki halka) göndermişti. Sabahlayınca onlarla savaştık. Onlardan bir adam vardı, topluluk karşı karşıya geldiğinde bize karşı en şiddetli olanlardan biriydi ve geri dönünce de adamlarını koruyordu. Ben ve Ensar'dan bir adam ona ulaşınca adam: "La ilahe illallah" dedi. Ensar'dan olan onu bırakınca ben öldürdüm. Bu, Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e ulaşınca şöyle dedi: "Ey Usame! Adam "La ilahe illallah" demesine rağmen onu öldürdün mü?" Ben de: Ey Allah'ın Resulü, "(adam) ölümden kurtulmak için böyle dedi" dedim. (Sallallahu aleyhi ve Sellem) bu sözü bana o kadar tekrar etti ki, o günden önce Müslüman olmamış olmayı bile temenni ettim."**

2- Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: لَا أَرَأَا أَقَاتِلُ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَإِذَا قَالُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَقَدْ عَصَمُوا مِنِّي أَمْوَالَهُمْ وَأَنْفُسَهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا، وَجَسَائِهِمْ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ **İnsanlar La ilahe illallah deyinceye kadar onlarla savaşacağım. Bunu söylediler mi, benden mallarını ve nefislerini korurlar. Onun (La ilahe illallah) hakkı hariç artık hesapları da Allah Azze ve Celle'ye kalmıştır."** [Ahmed, Müsned'inde rivayet etti.]

Sahih-i Buhari'de, Abdullah İbn Ömer Radyallahu Anhuma'dan şöyle rivayet edildiği geçmektedir: Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **أَيُّمَا رَجُلٍ قَالَ لِأَخِيهِ يَا "Herhangi bir adam kardeşine, ey kafir derse, bu söz o ikisinden birisine döner."** Müslim Sahih'i'nde, Nâfi'den, o da İbn Ömer'den Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle dediğini rivayet etmiştir: **إِذَا كَفَّرَ الرَّجُلُ أَخَاهُ فَقَدْ بَاءَ بِهَا أَحَدُهُمَا "Bir adam kardeşini tekfir ederse (ona kâfir derse), bu söz o ikisinden birisine döner."**

Binaenaleyh bir Müslümanı küfürle itham etme hususunda aceleci ve kolaycı davranmak doğru değildir. Bilakis iyice araştırıp kesinleştirmek gerekir...

Kardeşiniz

Ata İbn Halil Ebu Raşta

H. 10 Şaban 1438

M. 07/05/2017

Cevaba, emirin aşağıdaki web sitesinden bağlanabilirsiniz:

<http://archive.hizb-ut-tahrir.info/arabic/index.php/HTAmeer/QAsingle/3798/>